

Dal a bajnokról

Szélmalomharc, hősi álarc
Nemes ügynek véres útján
Sebek áznak, lelkek fáznak
Lóg a jajszó szélnek karmán.

Minden más lett, az ég is ránk néz
Tömegek közt mily cél vár ránk?
Suttog száz hang, konok léptünk
Ily nyomot hagy világunk hátán.

Éjfél már el is múlt, és a hajnal oly távol
Nem énekeljük már a dalt a bajnokról.
Benne dült a harc és sokat megélt
Nem elég!
Az ár egy hamis álom
Mit felkavar egy ártó, sóvár szándék.

Merre mennél?
Messze hív
Megcsal és vonzz egy árnyék.
Hol a szent cél?
Szabad fogoly, vidám s komoly
Megértő örült árnyék.

Szemtelen és álnok
Nem lehet bajnok
Mert hiszen ő csupán
Egy hős képét festő színész
Szemtelen és álnok
Őrjöng, őrjöng.

Viharban tátogó ezer torokban szikla szúr
Komor tömeg
De most mind visszaköp.
Erős a hang, a szó
Nincsen se csend, se rend,
Mit fájdalom teremt.

Szélmalomharc, hősi álarc
Nemes ügynek véres útján
Sebek áznak, lelkek fáznak
Lóg a jajszó szélnek karmán.

Minden más lett, az ég is ránk néz
Tömegek közt mily cél vár ránk?
Suttog száz hang, konok léptünk
Ily nyomot hagy világunk hátán.

A hamvak árnyán épülő homokvár
Vájd elméd mélyén
A tökély szélén nem rombolja szét
A tomboló vihar.

Egykor homok-formáló
Most örök vándorló
Lépte halkan zeng a porban
S álruhában jár.

Érzés fog el.
Elhalt szél
Bűbáj és csend.

Szélmalomharc, hősi álarc
Nemes ügynek véres útján
Sebek áznak, lelkek fáznak
Lóg a jajszó szélnek karmán.

Minden más lett, az ég is ránk néz
Tömegek közt mily cél vár ránk?
Suttog száz hang, konok léptünk
Ily nyomot hagy világunk hátán.

Porrá ég minden, mit tettünk
Hamvait a szél hordja szét
Széllel száll a madár, lásd
Nem szédül el, nem töri vád,
Nem lesz áldozat, nem éltet hurrikánt.

Célszerű harc, megfeszült arc
Nemes ügynek híres útján
Nincs ki ázna, nincs ki fázna
Bajnok sincs, többé nem ígér már.

Minden más lett, az ég is ránk néz
Tömegek közt mily cél vár ránk
Suttog száz hang, közös léptünk

Ily nyomot hagy világunk hátán.

Álmokon át

Sóhaj száll és felsír egy emlék
Tengernyi ismerős életkép, várj
Engedd hát, kövessem illatod
Még egyszer járjon át.

Édesen keserű feledett ajkak
Kóborgó árnya már néma óhajnak
Hamiskás lázálom, várj
Mert még nem vagyok rajtad túl.

Elvetélt kesergő ideák
Elhagyott pangó galériák, halld hát
Megtörtént, messze jár, a mesét
Elfeledték rég már.

Amott egy kihunyt tűz porrá lett álma
Bámul rám életlen arccal, bántva
Hamiskás lázálom, várj
Hiszen oly nehéz a viszlát.

Álmokon át
Terjedő bús felhő
Tombol és tombol
De sötét árny az ősz!

Hamis csaló
Belülről megfertőz
Karmol és karmol
A fájdalom legyőz.

A szélvihar tánca eltemet porral
Leterít egy őserő
Kegyetlen tájon érzés, mi fogva tart
Enyészetből tör elő.

Súlytalan

Látod, nem bírom már
Kell egy kis méreg.
Szúrd a bőröm alá
Fáj, de ne eressz, kérlek.
Álmodj velem!

A tekintet nem csal
Lesújtó diadal
Egy játék
Telhetetlen vágy.

Keres, nem hátrál
Legyőz, s odébb áll
Egy gyilkos mindig ilyen
Mélyre vág.

Az élet miért nem súlytalan?
Miért nem hallom önmagam?
A mélyben benntart és elzár
Gyilkol, biztat, és szétrág.

Látod, nem bírom...

Géniusz

Az ember lép, benne száz ábránd gyúl
Az alvó nép nem lát árnyán túl.

Benned egy lángelme él
Szikrát nem szór már szét.

Nézd hát!
Megrezdül az ég
A végtelen hív
Tündöklő elmék ontják ránk a fényt.

Minden készen áll
A lélek magasba száll
Ha a világ kihűl, benned ott ég a láng.

A tükör nem pontos kép,
A hamis álom túl szép.

Nézd hát!
Megrezdül az ég
A végtelen hív
Tündöklő elmék ontják ránk a fényt.

Minden készen áll
A lélek magasba száll
Ha a világ kihűl, benned ott ég a láng.

Átjár újra érzem, ahogy hajt felém
Egy ádáz lét, körforgás, végtelen örvény
Mély a kút, keresem, merre van egy másik út
Hallom a dalt, mely örökké vigaszt nyújt.

Lesz még dal

Zord utcák
Kietlen, szürke tér
Üres házak
Nem zeng itt gyermekdal már rég
Ez vár rám, ez várhat ránk.

Ezernyi gép
De semmi fény
Számptalan ember
Ma már mind csak árnyként él
Ez vár rám, ez várhat ránk.

Csendes harc
Amíg láncra vernek
Zombi arc,
Mivé lettünk, nézd!
Ez vár rám, ez várhat ránk.

Miért történt?
Érezd az új tavasz melegét
Még nincs késő
A zápor szunnyadó erejét
Lesz még dal
Apró talpakon por és sár
Rajtunk áll
Múltunk megbocsátást vár.

Üres ház
Nincs ki vár
Túl sok hír
Mennyi hazugság
Ez vár rám, ez várhat ránk.

Ezer fal
Elrejt, de mégse véd
Más a világ
Ha kezünk összeér
Ez vár rám, ez várhat ránk.

Miért történt?
Érezd az új tavasz melegét
Még nincs késő

A zápor szunnyadó erejét
Lesz még dal
Apró talpakon por és sár
Rajtunk áll
Múltunk megbocsátást vár.

Miért történt?
Még nincs késő
Lesz még dal
Rajtunk áll.

Elveszett föld

Végtelen út a felejtés
Néha csak gyászra találsz
Rád pedig béke lel.

Társad bárhol
Hagyd el, vándor.

Színtelen és száraz tájak
Úgy vonzzák a szempárt
Az űr kitölt
Míg megpihen,
Időtlen varázs árad.

Hallgass, vándor, szólok hozzád
A tettek színhelyén
Bolygó szíved e földnek add át
Hisz oly elveszett rég!

Nem fáj

Egy - nem nehéz
Két - nem elég
Há - kibírom
Négy, öt, hat, hét.

Tapad a súly, ragad az ujjam és az oldalam szúr
Sosem elég, ragyog a cél, akaratom kőkemény
Nap nap után, épül a váz, nálam a választás.

Nem számít, testem mennyit bír
Úgy fáj, érzem, hogy élek
Átjár, bennem van még erő
Testem épülő páncél
Minden egy harcmező.

Húsfoszlány, izomláz, alvadt vér
Apróság, nem akadály, széles mosoly festi szám
Nem fáj, nem sírok többé
Nem sírok többé, a könny már az igazi díj
Bárki ha szánni mer, az öklöm visszacsap
Bátrabban ébredek, ha szétesem is mindennap.

Álomgyár

A félelem nem válogat, csak mar és szúr
Ha bepillant is hozzám nem lesz ő az úr.

Engem vár az álomgyár
Most démonúzótt játszom
És én vagyok a sztár
Engem vár a józanság partján
Visszanéz a mélység
Engem lát.

A mélység visszanéz,
A démon bennem fél.

A sikollyá nőtt sóhaj lassan tért hódít
A tűz mi gerjed bennem mindent elnémít.

Engem vár az álomgyár
Most démonúzótt játszom
És én vagyok a sztár
Engem vár a józanság partján
Visszanéz a mélység
Engem lát.
Engem vár: a mélyből egy sztárt.

Horror show

Furcsa kis város
Mit álmok szőttek
Pók lakta sarkok
Mind gyermekre várnak
Szemed mereszd, merre jársz
A kerti szellő baljósan súgja
A szörnyek köztünk járnak.

Hát jöjj most velem
Maradj ébren!
Az égett arcú most is téged figyel
Álmodban nincs ki megvéd.

A holdfény beárad
Üldöz egy rémkép
Nyílnak a záruk
Nincs menekvés.

Nincs baj, ne félj, még van remény
Így játszik ő
Nyílik a szem, az álom így
Majd összedől.

Hát jöjj most velem
Maradj ébren!
Az égett arcú most is téged figyel
Álmodban nincs ki megvéd.

Lovesong

Néhány dolog jobb, ha kimondatlan
Egy újabb hibából nem baj, ha több van
Már este van és várlak
Nem léteznek zárok.

Néha azt hiszed, hogy őszinte szív vár
Máskor azt látod, a szél hordja szét
A képzelet egy homokvár
Ne gondolj most rá!

Az éjjel vár
Ő lesz most az úr
Az éjjel vár
A hajnal szíven szúr

Hagyjunk el mindent, mi már megtörtént egyszer
A jelen itt van, és az ágyon fekszel
A pillanat, mi lüktet
Nem találunk szebbet.

Fogd meg a kezem és ne szólíts kérlek
A neved nem az enyém és ez nem a végzet
Lépjünk innen!
Hadd lebegjen minden!

Soha se volt idő, és rájövünk, hogy soha se lesz
Szemedben félelem és ráébredek, hogy te sem mersz
Engem te értesz
Nélkülem nem fénylesz

Egyszer sem hívtuk egymást, ha kellettünk
Nálam, nálad vagy másnál ébredtünk
Leállsz és vége
Mert, ha leállunk, úgy vége....

Az éjjel vár
Ő lesz most az úr
Az éjjel vár
A hajnal szíven szúr

Indulj el egy úton

Kimegyek az útra
Lenézek az úton
Látom édesemet
Ő is lát engemet.

Akarom szólítani
Szánom búsítani
Mégis megszólítom
Egy szóval, kettővel.

Ne menj el édesem!
Ne hagyj el engemet!
Sír a szívem érted
Majd meghalok érted.

Könnyű a pókháló
Az is megtart engem
Csak egy hajszálon is
Hozzád ránthatsz engem.

Kimegyek az útra
Lenézek az úton
Látom édesemet
Ő is lát engemet.